

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Quinto Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

Æternitas autem in infinitum continuanda manebit, tam diu, quamdiu Deus erit Deus.

COLLOQUIUM. O anima mea! æternitas te, bona vel mala, manet; & in potestate tua est, cum Dei gratia bonam consequi: cur ergo non incipis seriò pro cœlo laborare? quid tibi cum transitorijs vanitatibus? transibunt hæc omnia, quid te ex rebus mundi contristabit? quid pro æternitate bona obtinenda grave erit? æterne Deus! qui me æternum creâsti, ne permittas, quæso, me perire in æternum!

DIES QUINTA

S. Josepho, Sponso B.V. consecranda

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Domine, dum veneris judicare, noli me condemnare.*

MEDITATIO I.

De abyssu Judiciorum Divinorum.

De judicio Dei fieri posse Meditationes in Exercitijs, innuit S. Pater, in fine *Exercitij V. Hebdom. I.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆ-

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, per quam à judicijs ejus formidet cor tuum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem per S. Paulum ad Rom. 9. *Cùm nondum nati fuissent, &c. Iacob dilexi, Esau autem odio habui:* Et considera abyssum judiciorum Dei circa te, antequam exstitisti. 1. alterutrum horum est: vel prædestinavit te Deus, seu elegit ad gloriam æternam, electione meri doni, sine ullis tuis meritis; vel post prævisa peccata tua reprobavit te? horum cùm neutrum determinatè scias, quomodo non pavebis? 2. ordinavit seriem prædestinationis tuæ, cum multis occultis tibi conditionibus, licèt in potestate tua positus. *si, si &c.* quæ cùm tibi sint ignotæ, quomodo non pavebis? 3. computavit & determinavit dies tuos, fecitque decreto suo terminum vitæ tuæ; quem cùm ignores, quomodo non pavebis? 4. determinavit numerum gratiarum efficacium tibi dandarum, & mensuram peccatorum à te liberè committendorum; quam cùm ignores, quomodo non pavebis?

II. Audi dicentem Deum 1. Reg. 16. *Non juxta intuitum hominis ego judico:* Et considera abyssum judiciorum Dei circa te, totâ vitâ tuâ. 1. Nescis, utrum odio, an amore dignus sis. 2. Nescis, an sis perseveraturus usque ad finem. 3. Non unus fortè ex sæcularibus est te melior. 4. Scis evidenter quòd pecca-

peccaveris ; remissum autem tibi esse peccatum , nescis : quia nescis , an vel unicum actum supernaturalem in tota vita tua eliceris , qui tamen actus requiritur ad remissionem peccati. 5. In Angelis suis reperit pravitatem Deus , columnæque cœli ceciderunt , & tu non timebis ?

III. Audi Psalmistam *Psal. 67. Domini , Domini , exitus mortis* : Et considera abyssum judiciorum Dei circa mortem tuam , & ea quæ consequentur mortem. 1. Multi , qui diu bene vixerunt , in extremo vitæ puncto damnati sunt , id & tibi contingere potest. 2. *Si justus vix salvatur* , tu ubi parebis ? 3. *Clamabat ille : anima mea ! 70, annis servivisti Deo , & egredi times ?* tu autem eo tempore quid dices ? 4. Fortè jam recepisti mercedem tuam , vanus vanam. Et nonne timebis ?

COLLOQUIUM. Quis non timebit te Domine , quia solus pius es ? non me ita terret justitia tua , sicut terret me misericordia tua , cui malè respondet miseria mea. Tot me jam vallâsti beneficijs , munivisti præfidiis ; & ego hostili animo contra te insurrexi , munitiones tuas contra te verti. O quis erit exitus meus ? Miserere Domine , & ne despicias in finem.

In fine , Pater , Ave , & Anima Christi , &c.

DOCT-

DOCTRINA PRACTICA
Tempore matutino, diei quintæ
relegenda.

De Timore Judiciorum Dei.

1. **N**omine judiciorum Dei intelliguntur non solum illa duo Tribunalia Dei, quorum unum absolvitur in morte cujusque hominis, alterum peragetur in die novissimo; sed etiam mirabiles quædam Dei dispositiones circa creaturam suam, quas Scriptura interdum, vocat *abyssum: Iudicia tua abyssus multa*, Ps. 35. interdum, scientiam quandam imperscrutabilem: *Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & non poterò ad eam: nonnunquam, nubem, in qua est latibulum Dei; interdum, lucem inaccesibilem* 1. *Timoth.* 6.

2. In re autem iudicia Dei nihil aliud sunt juxta Salianum, lib. 2. de timore Dei c. 3. nisi divinæ illæ actiones, quæ superiorem quandam Regulam, & quotidianâ pervulgatâque providentiâ sublimiorem sequuntur. Quod ipsum prædictus auctor sic exemplificat: *usitata, inquit, providentia est, ut, qui sanctè vixit, felici morte defungatur, & ut perditam vitam mors execranda consequatur, perinde atque is, qui Babylo-nem, vel Hierosolymam magnis & conti-*
nuis

nuis itineribus contendit, finaliter Babylonem, vel Hierosolymam perveniet. Sed illud mirabile est, si is, qui Babylonem intendebat, ad eamque dies noctesque properabat, Hierosolymam perveniat, & vice versa; hoc est, ut, qui diu male vixit, bene moriatur, & vice versa; atque hæc inter alia sunt abyssalia judicia Dei, quæ, ut religiosus assuescat salubriter timere, hæc possunt subseruire praxes.

Primò, cogitet interdum: quis scit an nomen meum scriptum sit in libro Vitæ? ingressit olim cogitationem hanc S. Bernardus fratribus suis in sermone ad eos habito, dicens; quis scit, an omnium vestrum, quos video, nomina scripta sint in libro vitæ? fundaturque hæc cogitatio in illo ipsius Incarnatæ Sapientiæ oraculo: *multi vocati, pauci electi: Non omnis, qui dicit mihi, Domine Domine, intrabit in regnum cælorum.* Non sunt tamen formanda ex hac cogitatione duo extrema, ad infernum deducenda, nempe, extremum præsumptionis, & extremum desperationis; Sed temperanda est illo effato: *Si non es prædestinatus, fac ut prædestineris; & enitere ita vivere, ut cælesti habitationi congruas.* De quo quidem effato controvertitur, an sit prolatum à S. Augustino; hoc tamen de illo sentiendum, quòd fundetur in doctrinâ suprema post Christum Ecclesiæ Doctoris, S. Petri,

Petri,

Petri, qui ait, *Epistola 2. cap. 1. Fratres, satagite, ut per bona opera certam vestram Vocationem & Electionem faciatis: Et hoc est: fac, ut praedestineris; ut, dum tibi non constat de Electione tua, per bona opera certam tibi illam facias. Velim tamen Religiose, circa hanc quaestionem, & cogitationem haec advertas: Scis utique, quàm bonus sit Deus; Scis, quàm dignus sit omni possibili amore; Scis, quòd Deus, etiam damnando te, sicut non potest non esse Deus, ita non potest non esse bonus; Scis, inquam, haec omnia; quomodo ergo non erumpes in hunc actum? ô Deus! ô bonitas! ô dignitas amoris! dato, quòd sim reprobus; dato, quòd te non sim amaturus in aeternum, hoc ipso per totam vitam meam amabo te, & ex amore tuî serviam tibi. Si homines mundani eò etiam titulò inhiant & adhærent viscosè rebus temporalibus, quia illis non sunt fruituri post mortem; quantò æquius ego fruar te in vita, si te non sum fruiturus post mortem? caream cælo, & dato, quòd carebo te in cælo, hòc ipsò nolo te carere in terra, ne sim bis miser, & ibi, & hîc: ne sim ante tempus infelix, quidquid sit tandem, committo tibi, & judiciis tuis, mihi sufficit, ita adhære tibi, ut non dimittam te, quamdiu fuero.*

Secundò: non fidat Religiosus statui suo nimis, sed audiat S. Hieronymum, quem
sonitus

sonitus judiciariæ tubæ, totum mundum ad extremum Dei iudicium convocaturæ, non attentum duntaxat & pervigilem, sed etiam intentissimum servitio & timori Dei reddiderat; audiat, inquam, illum dicentem: *Non Hierosolymis vixisse, sed Hierosolymis bene vixisse, laudabile est.* Magna Dei misericordia, quòd de sæculo nequam eductus sis, Religiose, & positus in Religione: sed nunquid hòc ipsò in gratia Dei confirmatus es, & impeccabilis redditus? Est Religio cœlum; sed in cœlo deliquit irremediabiliter Angelus. Est Religio paradus; sed & in paradiso primi parentes innocentiam abliguriverunt. Est Religio cœtus Apostolorum; sed & in hoc cœtu prævaricatus est Judas. Habetur clausura; sed & eam fur infernalis suffodere potest. Coercet à malo ipsa vestis religiosa; sed & in ea, nisi adsit timor Dei & custodia suæ, filum prædestinationis præscindi potest.

Tertiò: Non patiatur Religiosus, se vincì à sæcularibus in servitio Dei, ne cadat in eum illa Christi sententià: *Auferetur à vobis Regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus.* Non sunt hæ novæ apud Deum transmutationes & translationes, ut unus alterius ingrati occupet locum: sic superbi Luciferi S. Franciscus Assisias dicitur in cœlo obtinuisse principatum; sic in locum proditoris

E Judæ,

Judæ, substitutus Matthias; sic Apostoli; Judæis nolentibus recipere Verbum Dei, conversi sunt ad Gentes; Sic multi venient ab Oriente, & ab Occidente, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Jacob in Regno Dei, filij autem Regni ejicientur in tenebras; sic in die judicij dicet Christus nonnullis, qui in nomine ejus multas virtutes fecerunt: nescio vos; recedite à me operarij iniquitatis. Et quod miserandum! contingit interdum, ut illi, qui alios erudierunt, & perduxerunt ad salutem, illi, inquam, ipsi damnentur. Ad quod respexisse videtur Spiritus sanctus, per Ecclesiasten cap. 9. dum ante illam sententiam, Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit, præmisit: Sunt justi, atque Sapientes, & opera eorum in manu Dei. Chaldæus legit; Et discipuli eorum in manu Dei: ita fit interdum, ut discipulis detur Regnum Dei; ab iis autem, qui eos erudierunt ad salutem, auferatur; ut discipuli, auditores, pœnitentes, profelyti, sint in manu Dei; eorum autem Professores, Magistri, Concionatores, Confessarij, ad Religionem Directores, devolvantur ad manus diaboli: quam vicissitudinem expendens S. Gregorius Magnus Homil. 17. in Evang. cum dolore ait: Per nos, fideles &c. ad Regnum cœlorum pertingunt, & ecce, nos per negligentiam nostram deorsum tendimus. Exempla hujus dolendæ vicissitudinis, tam

in

in Historijs Ecclesiasticis, quàm in Chroni-
cis Religionum sunt plurima, quæ referre,
angustiæ libelli hujus non permittunt. Hoc
igitur, Religiose, cordi tuo altè impressum
gere, & formida, ne Deus te ingratum, in-
utilem, suoque rebellem lumini, ex Reli-
gione sancta eliminet, & in locum tuum alios
meliores subroget: formida & illud, quod
olim inculcabat P. Fabricius Banfus, Visita-
tor Poloniæ & Lithuanix: *Servemus, Fratres
mei, Regulas nostras, ne Deus locum nostram eligat
sibi vel excitet aliam Religionem, & nos projiciat,
sicut tot alios projecit. Sit autem formido
ista, non merè speculativa solum, sed practica,
& morum (juxta normam exactæ Reli-
giositatis) correctiva.*

DIEI QUINTÆ MEDITATIO II.

De Purgatoria.

Licet de hoc in Exercitijs suis S. P. N. ex-
plicitam mentionem non fecerit, fecit tamen
implicitè, ita loquens: *Si visum fuerit ei, qui
tradit Exercitia, expedire ad profectum eorum,
qui exercentur, alias Meditationes his adiscere,
ut de morte, ac alijs peccati pœnis (inter quas
sunt utique pœnæ Purgatorij) non se putet pro-
hiberi. Hebd. 1. Exerc. 5. in fine.*

E 2

ORATIO

ORATIO PRÆPAR. & PRÆLUDIUM I.
ut supra.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam,
penetrandi salutiferè pœnas purgatorij, eas-
que vitandi.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem
per Prophetam: *Non miserebitur ejus, qui fe-
cit eum, & qui formavit eum, non parceret ei.* Isa.
27. Hoc audiens, considera gravitatem pœ-
narum purgatorij. 1. quia nec oculus vidit,
nec auris audivit, nec in cor hominis ascen-
dit, quæ præparavit puniendis in purgatorio,
cujus pœnæ, excepta temporalitate, eadem
sunt, quæ in inferno; est enim pœna da-
mni, nempe carentia visionis beatificæ, cujus
unicum momentum prævalet æternitati pœ-
narum sensûs infernalium. Sunt & pœnæ
sensûs, superantes omnia tormenta hujus
mundi, omnia supplicia & carnificinas
omnium Martyrum simul sumptas. 2. quia
sunt in purgatorio aliquæ pœnæ sensûs re-
spectu aliquorum, superantes pœnam sen-
sûs infernalem; nempe, dum aliquis ob de-
cem peccata mortalia, quæ ante mortem
immediatè per Sacramentum pœnitentiæ
sustulit quoad solam culpam, manente pœ-
nâ, punitur; ejus enim pœna sensûs in pur-
gatorio major est, quàm ejus, qui ob unum
peccatum mortale in æternum damnatus,
pœnam sensûs in inferno subit. Et non ti-
mebis

mebis tam justè severam Domini & judicis
tui manum ?

II. Audi Deum dicentem *Psal. 74. Cùm
accepero tempus, ego justitias judicabo*: Et con-
sidera, eas, quæ nobis interdum videntur esse
justitiæ, interdum injustitias esse apud
Deum; puniri quoque in purgatorio animas
justas magnorum meritorum, futuras in
sublimi gloria; puniri autem pro minimis
culpīs, ut de hoc tot habes historias; puniri
ob collocationem solùm importunam, pro-
pter unam impatientiam, propter parum
potūs sine facultate superioris sumpti, pro-
pter apposita & consumpta in culina justō
plura ligna, &c. Quid igitur erit tam par-
vum, quod committere non vereberis? ve-
rere igitur omnia opera tua, sciens, quòd
Deus non parcat delinquenti.

III. Audi Christum Dominum dicentem:
*Esto consentiens adversario tuo citò, dum es in
via cum eo, ne fortè, &c. mittaris in carcerem,*
Matth. 5. Et considera modos evadendi pur-
gatorij carcerem. 1. Evades illum, si adver-
sarijs tuis omnes offensas ex corde dimiseris;
nec pœnas eorum ullas desideraveris; Do-
minus enim dicit, *dimittite, & dimittetur vo-
bis.* 2. Si, quidquid tibi in religione molesti
occurrit, patienter tuleris; Religio enim est
lentum Martyrium, per Martyrium autem
evitatur purgatorium. 3. Si Christo Domino

passo specialiter addictus fueris, ejusque dolores recogitaveris; qui enim dolet cum Christo hîc, non dolebit alibi. 4. Si omnia opera tua satisfactoria animabus purgatorij inscripseris; contractus enim iste misericordiae non potest pati miseriam. 5. Si Sacramento Pœnitentiæ, & Eucharistiæ exactè usus fueris. 6. Si actus amoris Dei, & contritionis frequenter elicueris. 7. Si indulgentijs exactè usus fueris. Propone hæc omnia cum Dei auxilio.

COLLOQUIUM : Æterne Deus, hîc ure, hîc seca, modò in purgatorio, & multò magis in æternum parcas. O Sanguis Jesu! retingue flammæ, quæ debentur mihi! O Mater DEI mei! ne obliviscaris post mortem clientis tui.

In fine, Pater, & Ave. & Anima Christi, &c.

HORA CONSIDERATIONIS
Tempore Pomeridiano, diei quintæ.

*De timenda Pietate, Misericordia,
& Beneficijs DEI.*

Quis putaret, non solùm Dei judicia formidanda esse, sed etiam pietatem, misericordiam, & beneficia Dei timeri debere? Quis impius timet pietatem, atque clementiam erga se? quis miser metuit misericordiam?

diam? quis Beneficiarius beneficium, donationemque formidat? amoris hæc, non autem timoris incentiva videntur esse. Et tamen non potest solvi Scriptura, quæ dicit, *Apoc. 15. Quis non timebit te Domine, qui solus pius es?* Causæ autem timoris istius sunt hæc:

Primò, quia ex pietate, misericordiâ, & beneficiis Dei occasionaliter interdum nascitur, vel saltem notabiliter aggravatur peccatum. Docet id re ipsâ & verbò, ipse, qui peccatum non fecit, Christus, re ipsa, quia, juxta S. Simeonem, *positus in ruinam multorum est,* verbò, dum ait, *Ioan. 15. Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent.* En ex tanto adventûs Filij Dei beneficio, enatum occasionaliter est peccatum!

Secundò, quia quædam beneficia confert Deus iratus, quæ non conferret placatus, & est quædam misericordia Dei summam importans homini miseriam; sic enim dicit Deus, *Isa. 26. Misereamur impio, & non discet justitiam:* quibus verbis, tanquam fulmine ictus S. Bernardus *Serm. 24. in cant. exclamat: Misericordiam hanc ego nolo! Super omnem iram miseratio ista; volo irascaris mihi Pater misericordiarum, sed illâ irâ, quâ corrigis devium, non quâ extrudis de via.* Est quædam misericordia Dei, non flagellari à Deo; audi ergo, quid de hac misericordia sentiat Re-

gius Propheta, Ps. 72. In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur, ideo tenuit eos superbia; operti sunt iniquitate, & impietate sua: ad quod respiciens Petrus Blesensis ait, Epist. 9. Qui non flagellantur temporali-ter cum hominibus, in perpetuum flagellabuntur cum demonibus, & qui cum hominibus non laborant, cum demonibus laborabunt. Dignum autem est animadvertione, quòd, dum dicit Deus: Misereamur impio, & non discet iustitiam: statim subdat, in terra Sanctorum iniqua gessit, non videbit gloriam Domini. Ecce in tales fulmen illud formidandæ Dei misericordiæ jacitur, qui inter bonos iniqui sunt. Solidus Sacræ Scripturæ interpres, Cornelius à Lapide, fulmen hoc divinum ita in nos intorquet; verba ejus sunt: *Hæc sibi adaptent, qui in sancta Societate, aut Religione dissolutè vivunt; gravis enim in illos incumbet judicij censura.*

Tertiò, quia beneficia Dei interdum dantur in solam compensationem & mercedem temporaneam, pro nonnullis bonis operibus, merè ordinis naturalis, aut supernaturalibus, sed per peccatum mortale mortificatis, pro quibus non dabitur merces æterna, juxta illud decretorium Christi effatum, *Matt. 6. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.* Hoc intimè perculerat sanctum Hilarionem (ut refert de illo S. Hieronymus) nam cum ingens ad eum multitudo conflue-
ret,

ret, ob plurima, quæ patrabat miracula, indeque se æstimari videret, profusas quotidie solvebatur in lachrymas: tanti autem doloris, & deplorationis causam, inquirentibus discipulis, respondebat: *Videtur mihi, Fratres, quòd hâc hominum æstimatione, jam Deus in hac vita rependat mihi parva illa, quæ ei præsto, obsequia.*

Quartò, quia quædam beneficia Dei sunt interdum præfagia malorum eventuum imminentium, perinde atque insolita malacia in mari ordinariè præfaga est magnarum tempestatum. Experientiam habuit hujus præfagij & prognostici, S. P. N. Ignatius: nam, ut perhibet historia nostra *lib. 14 num. 10.* cum anno quodam feliciter in Societate succedere omnia intellexisset, *Malè, inquit, metuo, ne à nostris alicubi peccatum sit.* Nec mora, paulò post summus Pontifex Julius III. persuasus, Nostrorum instinctu, decretum quoddam in Hispania editum esse, ita iratus est contra nostros, ut omnes à suo accessu arceret, nullique Cardinalium de Nostris verbum ullum facere permitteret; tandem tamen ad literas Ferdinandi Regis Romanorum, vocato ad se S. Ignatio, & informatione acceptâ, animum mutavit.

Quintò, quia beneficijs divinis aliqui interdum obdurantur, talésque erant, de quibus Job cap. 24. *ipsi fuerunt rebelles lumini: Et*

E 5

S.

S. Paulus dicit *ad Rom. 2.* nonnullos ex divitijs bonitatis Dei thesaurizasse sibi iram, seu, ut Chrysoft: in hunc locum, Dei beneficentiam in eis improbitatis, ingratitudeque augmentum effecisse. Huc spectat, quod S. Augustinus *Serm. 88. de tempore*, ait: *De Pharaone sine dubitatione credamus, quod eum non tam Dei potentia, quam Dei patientia fecerit obdurari, &c. quia dum ab illo pro infabili bonitate sua Deus plagas suspendit, ille obdurato corde contra Deum superbus se erexit, abusu nempe bonitatis & indulgentiæ Dei, non autem voluntate Dei obduratus.*

Sextò, quia in die iudicij de singulis Dei misericordijs & beneficijs districtam reddiuri sumus rationem, ita ut, cui plus datum est, plus requirendum sit ab eo, & cum augetur dona, rationes etiam crescant donorum, & nos, qui plus alijs accepimus, gravius inde iudicandi simus, nec tantum iudicandi, sed etiam supplicio afficiendi: id quod S. Chrysostomus in *Psal. 6.* confirmat, adducens legem veteris testamenti, in qua pro peccato unius Sacerdotis, & pro peccato totius populi, unus Deo vitulus offerebatur, atque admirans: pro universo populo, qui peccarat, tantum offerebatur Sacrificium, quantum pro solo Sacerdote! Et subdit causam hanc: *Quia, quò major est auctoritas (Sacerdotis à Deo eVecti) eò est & majus ejus, qui peccat, supplicium.*

Septi-

Septimò, quia pietas, misericordia & beneficia Dei, si illis non usi, aut malè usi fuerimus, intolerabili nobis confusione erunt in die iudicij, & (quod Deus avertat!) in inferno per totam aternitatem. Veritatem hanc ipsa essentialis Veritas Christus, ita inculcat, *Matth. 11. Va tibi Corozaim, va tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te, olim in cinere & cilicio pœnitentiam egissent: Dico vobis, Tyro & Sidoni remissius erit in die iudicij, quàm vobis. Et tu Capharnaum &c. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Regina Austri surget & condemnabit eam, &c.*

Refert Dionysius Carthusianus *art. 30. de 4. noviss. p. 2. c. 203.* & habetur in vitis PP. Adolescentem quendam Religioni nomen dare volentem, à Matre impeditum, tandem evicisse, hoc Epiphonemate sapius repetito: *volo salvare animam meam.* Is in Religione, primis fervoribus extinctis, intepuit: mortua Matre, & ipse in morbum incidit, in quo raptus spiritu, atque ad iudicium Dei adductus vidit matrem, quæ illum intuita inter damnandos exclamavit: *quid est hoc fili? quomodo huc redactus es? & ubi est illud, quod mihi oggerabas, volo salvare animam meam? idèone Religionem iniisti? Hæc Matris exprobratione ita confusus est, ut*

E 6

redux

redux ad se, & à morbo liber factus, perau-
steram duxerit vitam, rigorémque hunc dis-
suadentibus nonnullis, dicere solitus fuerit;
*Si Matrem exprobrantem ferre non potui, Iudi-
cem Christum exprobrantem in die iudicij quomo-
do feram?* Hinc disce, Religiose, etiam ipsum
Religiosum statum tibi timendum esse,
si in eo, non ut par est, vixeris; plus enim
à te requirit Deus, quàm à sæcularibus.

DIEI QUINTÆ MEDITATIO III.

De iudicio Dei Universali.

Competere Meditationem hanc Exercitijs
spiritualibus, innuit S. P. N. ad initium Me-
ditationis primæ hujus diei relatus.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gra-
tiam, imprimendi animæ tuæ sonum illum
tubæ: *Surgite mortui, venite ad iudicium!*

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem,
*Ioël, 3. Congregabo omnes gentes, & deducam
eas in vallem iosaphat.* Hoc audiens, confide-
ra præcipua ex ijs, quæ præcedent iudicium
universale. i. ad sonum tubæ aperientur mo-
numenta, animæque reunientur corporibus.
Ah! quid anima damnati dicet reassumendo

COR-

corpus enormissimum ! quomodo illud maledicet, quòd propter ejus oblectationes damnata sit. E contra, quomodo anima justì benedicet corpus suum, quod illi instrumentum fuit ad salutem per mortificationes, &c. 2. damnati ad intuitum signi Crucis in aëre apparentis clamabunt: *montes, cadite super nos, &c.* Justi autem dicent, O *Cruce ave spes unica!* 3. dum videbunt damnati justos occurrere Christo in aëra, movebuntur pœnitentia inutili, dicentque: *Nos stulti, vitam illorum æstimabamus insaniam, &c.* ecce, quomodo computati sunt inter filios Dei! transierunt omnia, nos autem æternùm miseri! vide, inter quos ex his, Religiose, velis esse.

II. Audi Deum dicentem *Ezech. 7. Nunc finis super te, & judicabo te juxta vias tuas.* Hoc audiens considera præcipua ex ijs, quæ peragentur in illo judicio. 1. Pauperes spiritu, & re (quales sunt Religiosi) erunt Judices aliorum: ô quanta felicitas! 2. manifestabuntur peccata singulorum hominum toti mundo: quàm igitur demens, qui modò non manifestat in Confessione? 3. Separabit Christus Agnos ab hædis: Et ubinam stabis Religiose? si tantùm materialis, & veste solâ religiosus es, dexteram non spera. 4. Feret sententiam Judex, dicetque Agnis: *Venite benedicti Patris mei, possidete regnum, &c.* hædis autem; *Discedite à me maledicti in ignem æter-*

E 7

num,

num, &c. Expende singula verba, præsertim illud, *Venite*, respondens vocationi; Et illud, *Discedite*, respondens dimissioni.

III. Audi Christum dicentem, *Matth. 25. Et ibunt hi in supplicium æternum; iusti autem in vitam æternam*: expendéque singula verba, 1. *Et*, significans continuationem pœnæ cum decreto immutabili; nunquam ex isto *Et*, fiet *Vel.* 2. *ibunt*: in æternitate solùm est progressus, terminus nunquam. 3. *Hi*, ne communi quidem termino digni, qui à Deo exciderunt. 4. *in supplicium æternum*, pro momentaneis vanitatibus. 5. *Iusti autem, &c.* quàm magna merces, pro tantillis laboribus! Jam quantus erit damnatorum ejulatus, dum incipient evanescere ex oculis eorum, in cœlum euntes eorum olim amici, socij, &c. condiscipuli, connovitij, conreligiosi, &c. Hisne non moveberis?

COLLOQUIUM. Institue his verbis: *Cùm veneris judicare, noli me condemnare! Per illud iudicium, quo apud Pilatum iniquè iudicatus es Domine Jesu, parce servo tuo! &c.*

In fine, *Pater, Ave, & Anima Christi, &c.*

DIES SEXTA

S. Patri nostro Ignatio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista:
IESVS O MARIA, dulcissimi amores mei, pa-
ziaz

tiar ego, moriar ego amore vestri, totus sim vester, nullus meus! Ex vita manuscripta Alphonsi Rodriguez.

MEDITATIO I.

De Regno IESU Christi.

Ab hac Meditatione Hebdomadam secundam Exercitiorum spiritualium, S. P. N. orditus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, &

PRÆLUDIUM I. ex Exercitijs S. P. N. desumendum, ut spectare nos imaginemur Synagogas, villas & oppida, quæ prædicans Christus pertransibat.

PRÆLUDIUM II. itidem ex S. P. N. ut nempe petamus à Deo, ne obsurdescamus, vocante nos Christo, sed ad sequendum & obtemperandum prompti simus.

PUNCTUM I. Considera, si Rex aliquis, divinitus electus in Principem & Ducem omnium Christianorum, omnibus dotibus regis ornatus, suaderet suis subditis, ut cum eo ad subjugandos infideles, magna sibi damna, & illis maiora inferentes, ad bellum pergerent, promitteretque illis, se ad omnia incommoda primum futurum, nec aliter victurum, quam illi, nec triumphaturum sine gloria eorum. Quid subditi illi tam bono Regi responderent? quomodo
fe